

Ensenyem allò que som (Educació 24/7/360)

Ensenyem allò que som. Entendre això és la clau del fet educatiu. Així de simple, així de transcendent. Un infant, des que neix, està programat biològicament per estimar els seus pares. Els nostres fills ens estimen, ens estimen molt, ens estimen tant que per ells som els seus herois, els seus ídols. Però, atenció: Què és allò que fem les persones amb la gent que idolatrem? Admirar-los i imitar-los. Per això els nostres joves volen ser com el Messi o la Taylor Swift però, i els nostres petits? Els nostres petits volen ser com nosaltres.

Per Oriol Castellví i Estruch, col·laborador de l'associació santcugatena edbuilding.org

Foto: inezdelprado.com

tenim els educadors (mestres i famílies). El dia a dia ens ofereix tants i tants moments per compartir amb els nostres infants, que

«El dia a dia ens ofereix tants i tants moments per compartir amb els nostres infants, que només cal aprofitar-los de manera educativa»

Ser uns ídols comporta, doncs, una gran responsabilitat, perquè esdevenim models emocionals. La complexitat rau en el fet que el modelatge es dona sempre, totes les hores del dia i tots els dies de la setmana. Es dona quan ens veuen llegir un llibre, però també

quan ens posem nerviosos. Quan dialoguem amb la nostra parella, però també quan li fem retrets. Quan donem caritat al perdulari de la cantonada, però també quan menyspreem la dona de fer feines. Cada gest compta, com cada paraula i com cada actitud. Però aquest és el gran actiu que

només cal aprofitar-los de manera educativa. I no patiu, fins i tot en els moments dolents, on el vostre comportament no sigui el desitjable, recordeu aquesta frase: si no pots ser un bon exemple, sigues una perillosa advertència. Ensenyem allò que som. Així de simple; així de transcendent. **■**